

Š U P Y

Ludvo je tichý zabijak.

Nabalil mi všetky knihy, čo som mu kedy požičala. Omylom mi zbalil aj tie, čo som mu dala na Vianoce. Nič som nepovedala. Len som sledovala, ako ich ukladá do shit igelitky, ktorá sa mi rozpadne za dve minúty. Celý čas sa díval na posteľ. Viem, že mi chcel pribaliť aj pyžamo, ale nakoniec to nechal na inokedy.

Evi, toto bude lepšie. Sú to tvoje knihy, nemôžem ich mať furt ja.

Kým som dorazila na Hodžko, igelitka bola úplne na padrť. Fúkal vietor, kabelka mi padala z ramena, ofina do očí, tiekli mi slzy a sople.

Pri vedľajšom stole sedia štyria hokejisti. Jeden z nich do telefónu vykrikuje, že sedí v Mr. Prezident pub. V živote to tu nikto nenazve inak ako Prezi. Chlapci sú tu prvýkrát, vravím Silve.

Tri desiatky, tri rumy... dvojité si chcela? No, to máš šesť sedemdesiatpäť, Dáši...

Hokejisti sa v priebehu hodiny opijú jak bomby. Vykrikujú na celú krčmu.

- Viš, keď ona je dobrá, aj milá, aj šetko, ale keď ja chcem teraz jebávať šupy.

- Šupy? Nó, to ťa bude baviť tak dva týždne, kámo, zato ju nezhadzuj. Povím ti, ja som minule bol s takou šupou, ale jak som sa na ňu vystríkal, očúvaš? No, jak som sa na ňu vystríkal, som zistil, že sa s ňou nemám o čom baviť, chápeš? A vtedy som si uvedomil, jak ja lúbim tú moju Nikolu.

Silva sa ku mne nakloní a povie: Oni sú všetci takí jednoduchí? Všetci chlapi?

Indián Stano otvára Eve dvere. Eva má plnú náruč kníh. Ale nechaj tak, nechaj tak, hovorí, keď sa jej na to pýtame, exne rum a zapije ho najhnusnejším pivom vo vesmíre. Nová paka.

Domov som prišla na lietadle. Zošrotovaná.

Keď som vystúpila z nočáku, spadla som na zem a nechcela som vstať. Nieže som nevládala. Nechcela som. Chcela som tam ležať a ležať a už navždy. Nikdy sa nepostavíť. Ved' teraz nie je zima, nezamrzem. Budem tu, kým mi Ludvo nezavolá, že mu mám tie knihy priniesť naspäť, že ich chce mať doma, lebo aj mňa chce mať doma. Nejakí chalani ma silou -

mocou chceli zdvíhať. Ale ja nepotrebujem pomoc, nechajte ma tu, ja si tu poležím, pospím, premyslím veci. Nechceli. Tak som sa zdvihla a utiekla.

Dnes som nemohla ostať uňho, lebo mali prísť chalani. Ale ved' predtým som mohla byť s nimi, opiť sa, hrať box na plejstejšne, kráčať o tretej ráno až do Lamača, lebo tam majú demižón za super cenu. Vždy som mohla byť s nimi. A teraz: choď radšej domov, Evi, ja ťa nechcem vyháňať, ale majú prísť chalani, chápeš.

V Prezi máme vždy kde sedieť. Lucka, čo zbiera poháre popresúva štamgastov, ešte si ani nevyzlečieme kabáty, už máme voľný stôl. Okrem toho pri dverách. Tam sedáva indián Stano. Ak by Stano prišiel do Prezi a stôl pri dverách by bol obsadený, odíde domov. Eva tam prilepila krasopisne napísanú ceduľku Pozor, Stano! Stano sa na to nehneval. Vôbec si to nevšimol.

Eva odišla úplne na mol s rozpaženými rukami a veľmi zaujímavým spôsobom nakračovania na ľavú nohu. Lucka jej knihy schovala kamsi dozadu. Konečne si aj Laco niečo prečíta, hovorí a smeje sa. Laco sa zamračil a nalial nám ďalšie dvojité.

Pred pol druhou dorazil Ludvo s kamarátmi. Tvárili sa, že nás nevidia. Sadli si k Stanovmu stolu.

Celý deň mi bolo zle jak satan. Myslela som, že mi exploduje hlava.

Večer som šla k nemu. Chcela som ho nechať prvá. Poradili mi to Silva s Dášou.

Čím skôr budeš sama, tým lepšie, budeš slobodná žena, ako my, hovorí Silva.

Mne by sa možno aj páčilo celé dni s nimi vysedávať v Prezi, nahovárať Reného, nech zahrá na husliach, dávať si dvojité a netrápiť sa vôbec ničím. Chcela som ho nechať prvá a mať pocit, že som vládkyňa sveta.

Milovali sme sa. Myslím, že to bolo naposledy. Ludvo si vzal kondóm.

Ludvo, ved' ja beriem tabletky!

Aha, ja som zabudol.

Chodíme spolu štyri roky a ty si zabudol?

Dva rumy, dve veľké kofoly. Laco sa na mňa neveriacky pozrie. Dnes sa nejako šetríte, baby. Ale Laco, neboj sa nič, to sa ešte len rozbiehame.

Oproti mne sedí Linda. Včera sa vyspala s niekým, koho tu stretla. Nechce mi povedať, kto to bol, vraj ho dobre poznám. Všetko by sa skomplikovalo.

- Proste, prišli sme ku mne domov, najebaní jak hovado, chápeš, ja som po ceste grcala alebo čo. No a začali sme zo seba strhávať šaty, po celej izbe to bolo. Ešte teraz mám vedľa postele jeho roztrhnuté slipy. Už sme boli v posteli a on si odrazu spomenul, že potrebuje mobil. Tak ho tam hľadal po zemi, chápeš? A ja mu vravím: veď ťa prezvoním! Úplne sa vyľakal a povedal, že ho nájde aj bez toho. Ja ťa prezvoním, v pohode a on: nie, nie, nie. Tak som sa totálne nasrala a hovorím mu: Počúvaj, ja si to číslo pred tvojimi očami vymažem, mohla by som ťa, prosím, prezvonit'? A on: nula, deväť, jedna, jedna...

- Panebože, Linda! Veď ti ho mal dať aspoň akože. Chcel sa s tebou vyspať! To sa mohol aspoň pretvarovať, že sa ešte stretnete! Mala si ho vyhodit'!

- Ale počkaj, to ešte nie je všetko. Ráno som šla na véčko a keď som sa vrátila, povedal mi, že už nikdy nemám piť tú minerálku, čo je na stole.

- Prečo?

- Lebo sa do nej vyšťal, chápeš?

- On sa vyšťal do tvojej minerálky, čo si mala v izbe na stole? Panebože! Povedz, kto to bol!

- Nemôžem, fakt.

Zvyšok večera strávim rozmýšľaním o Lindinom výbornom úlovku. Rozmýšľam, kto ostal v Prezi tak dlho, aby sa mohol stretnúť s Lindou. Spomeniem si na chalanov pri Stanovom stole.

Panebože! Veď to bol Ludvo.

Tak to mám. Nechal ma. Posadil si ma ku stolu v kuchyni a povedal mi to. Bolo mi to jasné už keď som sa vyzúvala v predsieni. Na botníku mal pripravenú ďalšiu shit igelitku s mojím pyžamom, zubnou kefkou a ďalšími vecami.

Vieš, ja teraz chcem byť chvíľu sám. Premyslieť si veci. Cestovať. A hlavne by som chcel spoznávať nových ľudí, chápeš.

Spoznávať nových ľudí? Neznamená to náhodou v preklade, že chceš teraz jebávať šupy?